

Gyér fű, tüskés ág-bogok

*Meg kellett volna csókolnia az anyaföldet,
de hát nem volt föld, csak aszfaltozott úttest
a lejtős budai utcán, ahogyan jött lefelé
a másik öreggel, amikor megbotlott egy kiálló
utcakő-darabban a félig berogyott járdán
és elzuhant. Gyér fű, tüskés ág-bogok
az alig tenyérynyi sávban. Közelből már látta
a megnyílt földet. Elzuhant. Koponyáját beverte
a kerítés alatti terméskő szegélybe. Szemébe
folyt a vére. A másik lehajolt, vagy letérdelt
mellé, de nem volt annyi ereje, hogy fölemelje.
Nem járt egy lélek sem az utcán, csak ők
ketten. Ráfektette arcát a mocskos kőre,
pihentette rajta, majd négykézlábra állt.
Odaügyeskedte magát a kerítéshez, és
fölegyenesedett. Pedig meg kellett
volna csókolnia az anyaföldet.*